



## Arrest

nr. 43 703 van 24 mei 2010  
in de zaak RvV X / IV

|          |                                                                                                              |   |
|----------|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---|
| In zake: | X                                                                                                            |   |
|          | Gekozen woonplaats:                                                                                          | X |
|          | tegen:<br><br>de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en<br>asielbeleid |   |

### DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 22 mei 2010 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van 17 mei 2010 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid houdende de weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 quater) en houdende het vasthouden in een welbepaalde plaats, dezelfde dag aan verzoeker ter kennis gebracht.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 mei 2010 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 mei 2010 om 10 uur.

Gehoord het verslag van de kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. NDINDILIYIMANA, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

## WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker heeft op 22 februari 2010 asiel gevraagd. Uit het Eurodacverslag van 22 februari 2010 blijkt dat zijn vingerafdrukken op 8 juli 2009 in Griekenland werden genomen.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid verzocht op 16 maart 2010, gelet op artikel 10.1 van de Europese Verordening nr. 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Dublin-II-Verordening), de Griekse autoriteiten om de overname van verzoeker.

Daar de bevoegde Griekse autoriteiten nalieten om binnen de in de Dublin-II-Verordening vastgelegde termijn te reageren op het verzoek tot overname werden zij, op basis van artikel 18.7 van deze verordening, geacht dit verzoek te aanvaarden.

1.3. Op 17 mei 2010 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en een beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats.

### 2. Over de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten

2.1. Met toepassing van artikel 39/82, § 2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling kan worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Wat de vereiste betreft dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, moet worden geduimd dat de verzoekende partij zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dat zij integendeel zeer concrete gegevens moet aanvoeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor de verwerende partij mogelijk zijn om zich tegen de door de verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen. De verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel. Het bestaan van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is een afzonderlijke voorwaarde, die ook afzonderlijk dient te worden beoordeeld (RvS 12 juni 2002, nr. 107 797).

2.2. Verweerder werpt omtrent het moeilijk te herstellen ernstig nadeel op als volgt:

*“Verzoekende partij toont niet op basis van concrete gegevens aan een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te zullen ondervinden bij de onmiddellijke uitvoering van de aangevochten administratieve beslissing.*

*Door verzoeker wordt zelfs niet aangeduid welk moeilijk te herstellen ernstig nadeel hij zou kunnen ondervinden bij de onmiddellijke uitvoering van de bestreden beslissing.*

*Verzoeker blijft dienaangaande volkomen in gebreke.*

*Verzoekende partij toont niet op basis van concrete gegevens aan een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te zullen ondervinden bij onmiddellijke uitvoering van de aangevochten administratieve beslissing.*

*Om die reden is de vordering tot schorsing niet ontvankelijk."*

De Raad stelt vast dat in het verzoekschrift geen uiteenzetting te bespeuren valt over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Het is ook niet aan de Raad om uit het verzoekschrift dit nadeel te gaan distilleren of bijeen te puzzelen.

Er is niet voldaan aan één van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, §2 van de Vreemdelingenwet en 43, §1 PR RvV. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

### 3. Over de beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats

Luidens artikel 71, eerste lid van de Vreemdelingenwet kan de vreemdeling tegen een maatregel van vrijheidsberoving immers enkel beroep instellen bij de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen. De Raad is dus onbevoegd.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Enig artikel**

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig mei tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER, kamervoorzitter

mevr. E. VANDERSCHOMMEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. VANDERSCHOMMEN

F. HOFFER